ΕΓΩ ΕΙΜΙ
Ο ΑΡΤΟΣ Ο ΖΩΝ

Τοῦ Μητροπολίτου

Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ

Δανιήλ

Ἡ προσωπικότητα καί τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ, πουθενά ἴσως δέν ἀντικατοπτρίζονται μέ τόση ἐνάργεια καί πληρότητα, ὅσο στούς ἑπτά λόγους Του, τό ἑπτά «ΕΙΜΙ» Του, ὅπως μᾶς τούς παραδίδει ὁ ἠγαπημένος Του μαθητής καί εὐαγγελιστής Του Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Μελετώντας αὐτούς τούς λόγους εἶναι σάν νά παίρνουμε στά χέρια μας ἕνα μοναδικό πολύεδρο μαργαριτάρι, πού ὅποια πλευρά του καί ἄν κοιτάξεις, κάτω ἀπό τό φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀκτινοβολεῖ εὐλογημένες καί αἰώνιες ἀλήθειες. Ἄς τό πάρουμε, τοῦτο τό μαργαριτάρι, στά χέρια μας, προσευχόμενοι ὁ Θεός νά μᾶς διδάξει μέ τήν κάθε πλευρά του. Κάποτε, ὄχλοι πολλοί ἀκολουθοῦσαν τόν Χριστό, Ἐκεῖνος, ἀντίθετα ἀπ' ὅ,τι θά ἔκανε κάποιος ἀπό μᾶς, δέν τούς κολάκευσε, οὔτε προσπάθησε νά τούς κρατήσει ὅπως-ὅπως κοντά Του. Ἀντίθετα στά χωρία Ἰωάννου στ' 25-63 τούς ἀπεκάλυψε μιά ἀλήθεια καί τούς πρόσφερε μιά εὐκαιρία. Πράγματα, πού καί τά δύο τά χρειαζόμαστε ἐμεῖς σήμερα. Ἄς τά μελετήσουμε:

Ἡ λανθασμένη σχέσις

Καρδιογνώστης, ὅπως εἶναι ὁ Κύριος, κάνει σ' ἐκείνους τούς ὄχλους πού Τόν ἀκολουθοῦσαν μιά τρομερή ἀποκάλυψι. Τούς εἶπε, ὅτι μέ ἀκολουθεῖτε ὄχι γιά λόγους πνευματικούς, ἀλλά ὑλιστικούς. *«Διότι, ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων μου»*. Γιατί ἐχορτάσατε ἀπό τά ψωμιά μου. Σήμερα ἡ λανθασμένη αὐτή σχέσι μας μέ τόν Κύριό μας, ἔχει δύο μορφές: Στήν πρώτη εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ἐμπορεύονται τήν πίστι τοῦ Χριστοῦ. Στή δεύτερη ἀνήκουν ὅσοι προσκολλῶνται σ' ἕνα κύκλο πιστῶν καί ὑποδύονται τούς πιστούς, γιά νά βολευτοῦν, νά λύσουν κάποια πιεστικά ὑλικά καί βιοτικά προβλήματά τους. Τούς μέν πρώτους ὁ Κύριός μας ἀπεδοκίμασε ἀποκαλώντας τους ψευδοπροφῆτες. Τούς δεύτερους προσπάθησε νά τούς μιλήσει γιά ἕνα ἄλλο ψωμί. Τό ὀνόμασε *«ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς»*.

Μιλώντας γιά *«τόν ἄρτο τῆς ζωῆς»* ὁ Κύριος δέν ἐννοοῦσε ὑλικό ψωμί. Ἀφοῦ μάλιστα τούς συνεβούλευσε *«νά μή ἐργάζονται γιά τήν τροφή τήν φθειρομένη»*. Ἀκόμη στόν Ματθαῖο (δ' 4) εἶχε διακηρύξει, ὅτι *«οὐκ ἐπ' ἄρτῳ (μέ ὑλικό ψωμί) μόνο θά ζήσει ὁ ἄνθρωπος»*. Ἀναφερόταν στό Σῶμα καί Τό Αἷμα Του, τό ὁποῖο θά ἔδιδε *«εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς»*.

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς

Ὅσοι λοιπόν ἐπιθυμοῦν νά συνάψουν μιά σχέσι μόνιμη καί σωτήρια μαζί Του, μόνο ἐάν θά ἔτρωγαν ἀπό αὐτόν τόν *«Ἄρτο τῆς ζωῆς»*, θά μποροῦσαν ὄχι ἁπλῶς νά συνδεθοῦν μ' Αὐτόν, ἀλλά νά ἑνωθοῦν μαζί Του. Νά γίνουν σύσσωμοι καί σύναιμοι Χριστοῦ κατά τήν διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Αὐτοί μένουν ἐν τῷ Χριστῷ καί ὁ Χριστός ἐν αὐτοῖς.

Σέ κάποιους πατριῶτες μας -Ἕλληνες- ὁ Κύριος ἐξήγησε (Ἰωάν. ιϐ' 24) τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά γινόταν ὁ Ἴδιος ὁ *«Ἄρτος τῆς ζωῆς»* ἀναφερόμενος στήν σταυρική θυσία καί τήν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασί Του. Τούς εἶπε πώς *«ὁ κόκκος τοῦ σίτου πού πέφτει στή γῆ, ἄν δέν πεθάνει, μένει αὐτός μόνος, ἄν ὅμως πεθάνει, θά καρποφορήσει»*. Γι' αὐτό καί διευκρίνησε, *«ὁ ἄρτος τόν ὁποῖο θά σᾶς δώσω, εἶναι ἡ σάρκα μου, τήν ὁποία θά προσφέρω ὑπέρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου»*. Δηλαδή μέ τόν θάνατό Του, ἔγινε ὁ Σωτῆρας μας.

Ὅποιος ἑπομένως λαχταρᾶ τήν σωτηρία καί τοῦτο τό πνευματικό ψωμί πρέπει νά ἔλθει μέ μετάνοια καί πίστι στόν Χριστό. Ὁ τρόπος καί οἱ προϋποθέσεις συμμετοχῆς στήν λύτρωσι πού παρέχει ὁ Χριστός περιγράφονται καί βιώνονται μέσα στήν Ἐκκλησία διά τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Θά πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι ὁ Ἴδιος μᾶς δέχεται ὅλους μας. Εἶπε, *«ὁ ἐρχόμενος πρός ἐμέ, δέν θά πεινάσει»*. *«Λάβετε φάγετε»* εἶναι ἡ πρόσκλησι τοῦ Χριστοῦ. Κι ἐμεῖς ἀνταποκρινόμαστε μέ τήν πίστι καί τή συνεπῆ σ' αὐτή ζωή μας στήν πρόσκλησι, στό κάλεσμα τοῦ Λυτρωτῆ. Ἁπλώνουμε τά χέρια μας, ὅπως οἱ Ἀπόστολοι στό Μυστικό Δεῖπνο, κι Ἐκεῖνος μᾶς μεταδίδει ἄφεσι, λύτρωσι, σωτηρία δικαίωσι,

πνευματικό χορτασμό. Ἐγκαταλείπουμε τά χαρούπια τῆς ἁμαρτίας, μέ τά ὁποῖα ὁ διάβολος τρέφει τόν κόσμο. Δεχόμαστε μέσα μας τόν Χριστό, τόν *«Ἄρτο τῆς ζωῆς»*. Τό ἀποτέλεσμα μιᾶς τέτοιας ζωῆς εἶναι ἡ διαβεβαίωσι τοῦ Κυρίου: *«Δέν θά πεινάσεις», «Δέν θά πεθάνεις», «Θά ζήσεις αἰώνια», «Θά ἔχεις κτῆμα σου τήν αἰώνια ζωή»*.

Ἡ πρώτη κλήση τοῦ Κυρίου εἶναι τό *«λάβετε φάγετε»*. Αὐτό δέν ἀρκεῖ νά γίνει μιά φορά. Πρέπει νά συνεχίζεται. Γι' αὐτό ὑπάρχει μιά δεύτερη προτροπή Του, *«ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἐν ἐμοί μένει καί Ἐγώ ἐν αὐτῷ»*. Πρόκειται γιά τήν συνεχῆ καί καθημερινή ἕνωσί μας μέ τόν Κύριο.

Τό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας

Μέ τό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἐξασφαλίζεται ἡ ὀργανική ἑνότητα πού ἔχουμε ὅλοι οἱ πιστοί ἐν τῷ Χριστῷ. *«Πάντες ἐκ τοῦ ἑνός ἄρτου μετέχομεν»* (Α' Κορινθίους ι' 17). Ἡ συμμετοχή μας στό Δεῖπνο τοῦ Κυρίου, *«εἶναι κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ»*. Τό *«ἕν σῶμα ἐσμέν οἱ πολλοί»*, πουθενά ἀλλοῦ δέν συνειδητοποιεῖται τόσο, ὅσο κατά τήν συμμετοχή μας στό Δεῖπνο τοῦ Κυρίου. Σ' αὐτό ζοῦμε τήν ἑνότητα καί τήν παγκοσμιότητα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας Του.

Οἱ ἄλλοι ἄρτοι

Μιλήσαμε μόνο γιά τόν Ἄρτο τῆς Ζωῆς. Ὑπάρχουν ὅμως κι ἄλλοι ἄρτοι στήν Ἁγία Γραφή ὅπως

α) *«Ὁ ἄρτος τῶν πενθούντων»* (Ὡσηέ θ' 4) κι ἀσφαλῶς ἡ ζωή σπάταλα μᾶς ταΐζει ἀπ' αὐτόν,

β) *«Ὁ ἄρτος τῆς θλίψεως»* (Δευτερονόμιο ιστ' 3) καί ποιός μπορεῖ νά ἰσχυρισθεῖ, ὅτι δέν τόν γεύθηκε,

γ) *«Ὁ ἄρτος τῶν δακρύων»* (Ψαλμός π' 5) καί ὅλοι ξέρουμε πόσο ἁλμυρό καί πικρό εἶναι τό ζυμάρι του,

δ) *«Ὁ ἄρτος τῆς ἀσέβειας»* (Παροιμίες δ' 17), ὅλοι ὅσοι ζοῦν μακρυά ἀπό τόν Θεό, προσπαθοῦν νά τραφοῦν ἀπ' αὐτόν.

Γιά τό πιστό θά παραμένει αἰώνια ὁ Χριστός, ἡ μοναδική καί ἀληθινή τροφή του, ὁ μοναδικός καί ἀναντικατάστατος τρόπος νά ἑνωθεῖ αἰώνια καί ἀδιάσπαστα μέ τόν Θεό.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ.: 210 92 14 820, www.eptalofos.com.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΕΓΩ ΕΙΜΙ Ο ΑΡΤΟΣ Ο ΖΩΝ